

LV

LV

LV

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 27.8.2009
COM(2009) 436 galīgā redakcija

2009/0120 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par papildprotokola, kas pievienots Sadarbības nolīgumam par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes un ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, parakstīšanu Eiropas Kopienas vārdā

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. Eiropas Kopiena ir līgumslēdzēja puse reģionālajiem nolīgumiem par jūras piesārņošanu, piemēram, Bonnas nolīgumam, Barselonas konvencijai un Helsinku konvencijai, kas veicina dalībvalstu savstarpēju palīdzību un sadarbību šajā jomā Ziemeļu jūrā, Vidusjūrā un Baltijas jūrā. Pēc 1990. gada notikumiem, kad tankkuģis *Aragon* izraisīja ievērojamu naftas noplūdi pie Madeiras krastiem, Portugāle ierosināja noslēgt Sadarbības nolīgumu par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes un ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu (Lisabonas nolīgums), ar kuru izveido mehānismu, lai nodrošinātu sadarbību starp līgumslēdzējām pusēm piesārņojumu negadījumos, kā arī uzliek tām par pienākumu izveidot un ieviest savas ārkārtas struktūras un plānus. Nolīgumu piemēro Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu reģionam, kura robežas nosaka katras līgumslēdzējas valsts ekskluzīvās ekonomiskās zonas ārējā robeža, kā arī robežas, kas noteiktas citos reģionālajos nolīgumos, piemēram, Nolīgumā par sadarbību cīņā pret Ziemeļjūras piesārņojumu ar naftu un citām kaitīgām vielām (Bonnas nolīgums) un Konvencijā par Vidusjūras aizsardzību pret piesārņojumu (Barselonas konvencija).

2. Lisabonas nolīgumu 1990. gada 17. oktobrī parakstīja Portugāle, Spānija, Francija, Maroka un Eiropas Kopiena. Lai arī Portugāle, Francija un Eiropas Kopiena pēc tam ratificēja nolīgumu, politisks strīds par robežām Rietumsahārā atturēja Spāniju un Maroku no nolīgumu ratificēšanas. Strīdu izraisīja nolīguma 3. panta c) apakšpunkts par nolīguma ģeogrāfisko darbības jomu, kurā noteikts: „dienvidos — gar dienvidu robežu ūdeņos, kas ir Marokas karalistes suverenitātē vai jurisdikcijā.”

3. Pēc tam, kad tika panākta vienošanās par papildprotokolu, ar kuru groza Lisabonas nolīguma 3. panta c) apakšpunktu, Portugāle, Spānija, Francija un Maroka 2008. gada 20. maijā parakstīja protokolu. Kopiena tika aicināta parakstīt protokolu kopīgi ar pārējām līgumslēdzējām pusēm. 2008. gada 12. decembrī tika pieņemts Padomes lēmums par papildprotokola, kas pievienots Sadarbības nolīgumam par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes un ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, parakstīšanu Eiropas Kopienas vārdā. Papildprotokolu 2009. gada 25. martā kopīgi parakstīja Čehijas prezidentūra Eiropas Kopienas vārdā un Eiropas Komisijas pārstāvniecības vadītāja Portugālē.

4. Tādēļ Kopienai ir lietderīgi noslēgt papildprotokolu Sadarbības nolīgumam par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes un ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par papildprotokola, kas pievienots Sadarbības nolīgumam par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes un ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, parakstīšanu Eiropas Kopienas vārdā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 175. panta 1. punktu saistībā ar 300. panta 2. punkta pirmās daļas pirmo teikumu un 300. panta 3. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā:

- (1) Kopiena ir līgumslēdzēja puse Sadarbības nolīgumam par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes un ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu (Lisabonas nolīgums), kas apstiprināts ar Padomes 1993. gada 20. oktobra Lēmumu 93/550/EEK¹.
- (2) Politisks strīds par robežām Rietumsahārā atturēja Spāniju un Maroku no Lisabonas nolīguma ratificēšanas. Šis strīds tagad ir atrisināts ar papildprotokolu, ar kuru groza Lisabonas nolīguma 3. panta c) apakšpunktu.
- (3) Pēc tam, kad Padome 2008. gada 12. decembrī pieņēma lēmumu par papildprotokola parakstīšanu, kas pievienots Sadarbības nolīgumam par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes un ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, minēto papildprotokolu Eiropas Kopienas vārdā parakstīja 2009. gada 25. martā.
- (4) Papildprotokols, kas pievienots Lisabonas nolīgumam, ir iesniegts Pusēm ratificēšanai, atzīšanai vai apstiprināšanai. Kopienai un dalībvalstīm jāveic vajadzīgie pasākumi, lai iespējami vienlaicīgi deponētu ratificēšanas, piekrišanas vai apstiprinājuma dokumentus.
- (5) Tādēļ Kopienai ir lietderīgi noslēgt papildprotokolu Sadarbības nolīgumam par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes un ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu,

¹ OV L 267, 28.10.1993., 20. lpp.

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. pants

Ar šo Eiropas Kopienas vārdā apstiprina papildprotokolu Sadarbības nolīgumam par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes un ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu.

Papildprotokola teksts ir ietverts šā lēmuma I pielikumā.

2. pants

1. Ar šo Padomes priekšsēdētājs ir pilnvarots iecelt personu(-as), kam Eiropas Kopienas vārdā piešķirtas pilnvaras deponēt apstiprināšanas instrumentu Portugāles valdībai saskaņā ar papildprotokola 3. panta 1. punktu.

2. Eiropas Kopiena un dalībvalstis, kas ir Puses Sadarbības nolīgumam par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes un ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, cenšas iespējami vienlaicīgi deponēt savus papildprotokola ratifikācijas, apstiprināšanas vai atzīšanas dokumentus.

3. pants

Šo lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

PIELIKUMS

Papildprotokols Sadarbības nolīgumam par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes un ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu

Portugāles Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Marokas Karaliste un Eiropas Kopiena, turpmāk „Puses”,

apzinoties vajadzību aizsargāt vidi kopumā un jo īpaši jūras vidi,

atzīstot, ka piesārņojums, ko izraisījusi ogļūdeņražu un citu kaitīgu vielu noplūde Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu daļā, var apdraudēt jūras vidi un piekrastes valstu intereses,

ņemot vērā vajadzību veicināt to, lai pēc iespējas ātrāk stājas spēkā Sadarbības nolīgums par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes un ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, kas parakstīts Lisabonā 1990. gada 17. oktobrī, turpmāk „Lisabonas nolīgums”,

ir vienojušās šādi.

1. pants

Grozījums Lisabonas nolīgumā

Sadarbības nolīguma par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes un ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu („Lisabonas nolīgums”), kas parakstīts Lisabonā 1990. gada 17. oktobrī, 3. panta c) apakšpunktu groza šādi:

„c) dienvidos, gar dienvidu robežu ūdeņos, kas ir jebkuras līgumslēdzējas valsts suverenitātē vai jurisdikcijā.”

2. pants

Attiecības starp Lisabonas nolīgumu un papildprotokolu

Ar šo protokolu groza Lisabonas nolīgumu saskaņā ar iepriekšējā panta noteikumiem, un attiecībā uz protokolu parakstījušajām Pusēm nolīgumu un papildprotokolu interpretē un piemēro kā vienotu tiesību aktu.

3. pants

Piekrīšana uzņemties saistības un stāšanās spēkā

1. Šo protokolu iesniedz Pusēm ratificēšanai, atzīšanai vai apstiprināšanai un attiecīgos dokumentus deponē Portugāles Republikas valdībai.

2. Šis protokols stājas spēkā dienā, kad Portugāles Republikas valdība saņem galīgo ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumentu.

3. Neviena Puse nevar dot savu piekrišanu uzņemties saistības saskaņā ar šo protokolu, ja tā iepriekš vai vienlaicīgi nav devusi piekrišanu uzņemties saistības saskaņā ar Lisabonas nolīgumu atbilstoši tā 22. panta noteikumiem.

4. Pēc šā protokola stāšanās spēkā pievienošanās Lisabonas nolīgumam saskaņā ar 23. un 24. pantā noteikto procedūru nozīmē arī piekrišanu uzņemties saistības, kas noteiktas šajā protokolā; tādējādi Puses uzņemas saistības saskaņā ar Lisabonas nolīgumu, kas grozīts ar šā protokola 1. pantu.

TO APLIECINOT, attiecīgi pilnvarotas personas ir parakstījušas šo protokolu.

Parakstīts Lisabonā 2008. gada 20. maijā arābu, franču, portugāļu un spāņu valodā, domstarpību gadījumā autentisks ir teksts franču valodā.

PORTUGĀLES REPUBLIKAS VĀRDĀ

SPĀNIJAS KARALISTES VĀRDĀ

FRANCIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

MAROKAS KARALISTES VĀRDĀ

EIROPAS KOPIENAS VĀRDĀ